

CARTEA ESTEREI - 3

Partea a treia

TRAGEREA A TREIA

Ne bucurăm pentru că suntem din nou aici.

Știm că nu vom mai avea mult timp acest privilegiu, de aceea dorim să profităm de el cât mai putem. Ar fi trist dacă într-o zi am vedea ușile acestei biserici închise și va trebui să spunem: „Nu am fost la multe servicii pentru că am fost obosit, deși aș fi putut să fiu acolo.” Să ne folosim deci de privilegiul pe care-l avem și să folosim fiecare clipă pentru a-L slăvi pe Domnul.

Aș vrea să citim din **Matei 21.21**:

„Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia, ci, chiar dacă ați zice muntelui acestuia: Ridică-te de aici și aruncă-te în mare”, se va face.”

Aș vrea să ne întoarcem din nou la Cartea Esterei, dar mai întâi de toate, aș vrea să citesc încă o dată citatul din predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită.” Fac aceasta pentru că vorbind despre deschiderea Peceții a șaptea, fratele Branham a spus că este venirea Domnului.

„...Numai Dumnezeu știe. Este o taină, de aceea în cer s-a făcut o tăcere de o jumătate de ceas, și s-a auzit glasul celor șapte Tunete, dar lui Ioan i-a fost interzis să scrie ce au spus ele (vedeți?) - venirea Domnului.

Pecetea a șaptea este venirea Domnului. Aceasta este ceva ce El nu a descoperit încă: cum și când va veni El. Este un lucru bun că nu a făcut-o, dar a arătat-o sau a

descoperit-o în fiecare tip care se află în Biblie.” Amin.

Am găsit noi Planul Răscumpărării în cartea Esterei? Taina lui Dumnezeu, taina răscumpărării?

„Așadar, întreaga Scriptură este descoperirea tainei lui Dumnezeu în Hristos. Întreaga Biblie este expresia singurului țel pe care l-a avut Dumnezeu; un singur scop pe care dorea să-l atingă în întreaga Biblie. Toate faptele credincioșilor din Biblie au ilustrat și au exprimat care era marele scop al lui Dumnezeu, iar acum, în această zi, El a descoperit-o și ne-o arată.” Acesta este un citat minunat.

Acesta este motivul pentru care cartea Esterei este descoperită înaintea ochilor noștri, pentru că El a descoperit taina Sa ascunsă în toată Scriptura; El a ascuns-o acolo și o descoperă numai Miresei Sale iubite. Fratele Branham spune că El a ascuns-o acolo, ca pe o scrisoare de dragoste, pentru ca la timpul potrivit să ne deschidă ochii ca să vedem ceea ce a fost acolo tot timpul. Nu este o Biblie nouă – noi nu rescriem Biblia și nici nu căutăm o Biblie nouă -, ci căutăm taina care este învelită în Biblie. Domnul nu trebuie să schimbe Cuvântul care se află deja aici, ci trebuie să deschidă ochii noștri ca să putem vedea ce este scris în Cuvânt. Aceasta face El pentru noi: continuă să ne descopere scrisoarea Sa de dragoste, astfel ca copiii Săi, Mireasa Sa iubită să știe Cine este El, ca să știe cine este ea.

Aceasta este important: Estera a trebuit să realizeze cine era împăratul și cine era ea, pentru că eliberarea nu a venit înainte ca ea să-și ocupe locul.

În zilele noastre, izbăvirea nu va veni decât după ce Estera, Mireasa lui Isus Hristos își va ocupa locul și va ajunge în poziția ei deplină.

Așadar, răscumpărarea deplină va veni numai după ce Mireasa își va ocupa poziția pe deplin. Fie că vă place sau nu, aceasta este pe umerii voștri. Amin. Frați și surori, să ne grăbim să ne ocupăm locurile.

Acum vom merge în Estera 8 și vom citi începând de la versetul 1:

„În aceeași zi...”, aceasta fiind ziua a patra și a doua oară când împăratul a venit la ospățul dat de Estera în casa ei; este ziua în care Haman a fost demascat ca fiind cel rău care încerca să-i ia viața și în care împărăteasa a cerut viața. Ea a spus: **„Dă-mi viața!”** (Estera 7.3).

Și Mireasa va striga și va cere Viața veșnică. Ea va spune: „Viața mea este în pericol! Acest Haman rău caută să-mi ia viața!” De ce? Din cauza hibridării făcute în grădina Eden, din cauza seminței șarpelui, a celor întâmplare în grădină. Cine este acest Haman rău? Diavolul. Când a fost demascat diavolul? În a patra zi, în a patra ungere, în ungera vulturului. Vedeți? Satan a fost demascat pe deplin numai în zilele fratelui Branham, doar atunci am primit deplina descoperire a seminței șarpelui și cum urma șarpelui a pornit din Eden și a mers de-a lungul epocilor prin duhul Antihrist, pentru că urma șarpelui este duhul Antihrist. Acest lucru ne este descoperit în cartea Apocalipsei. Amin. Dar nu a fost descoperit sub ungera leului, a vițelului sau a omului, ci doar sub ungera vulturului. A patra ungere, cea a vulturului, a demascat lucrarea lui Haman de la începutul ei, acesta fiind timpul în care vine și izbăvirea.

„În aceeași zi, împăratul Ahașveroș a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul iudeilor...”

Aici vedem că Haman a pierdut tot ce credea că este a lui; tot ceea ce crede diavolul că este a lui și-i aparține, va deveni proprietatea Miresei.

Să citim mai departe ca să vedem ce a făcut Estera:

„Și Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.

Împăratul și-a scos inelul pe care-l luase înapoi de la Haman și l-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.” (v. 1-2).

Este minunat! Estera a primit autoritatea și ea l-a pus pe Mardoheu într-o poziție cu autoritate.

Mardoheu este un personaj interesant. Este beniamit și îi simbolizează pe cei o sută patruzeci și patru de mii, iar noi știm că cei o sută patruzeci și patru de mii sunt slujitorii Mirelui și ai Miresei. Fratele Branham ne spune aceasta în epocile Bisericii.

Dar dacă suntem atenți la tabloul acesta, Mardoheu este și un simbol al lui Hristos. Astfel, în lecția noastră de astăzi, Mardoheu îl va simboliza pe Hristos.

Dacă privim lucrurile așa, Mardoheu este cel care a crescut-o pe Estera; a instruit-o în tot ceea ce trebuia să facă și i-a spus să meargă înaintea împăratului, aceasta fiind de fapt lucrarea lui Hristos ca Duh Sfânt. Amin.

Cine a crescut-o pe Estera, pentru că nu a avut nici mamă, nici tată? Mardoheu.

Pentru noi, Mardoheu este Duhul Sfânt. El nu este mama și tatăl nostru, ci este Duhul Sfânt, este slujba lui Hristos ca Duh Sfânt, El fiind Cel care ne-a crescut, ne-a învățat toate lucrurile și ne-a călăuzit până la casa femeilor.

Biblia spune că în timpul cât Estera s-a aflat în casa femeilor, Mardoheu mergea zilnic să vadă ce face. (Estera 2.11).

Cineva a vegheat asupra noastră tot timpul.

- Cineva a vegheat să trecem prin neprihănire, adică să fim aleși;

- Cineva a vegheat să trecem prin sfințire, cele douăsprezece luni petrecute în casa femeilor pentru curățire și sfințire;

- Cineva a vegheat asupra noastră până când am ajuns să fim aleși de Împărat, adică în tot timpul până la izbăvire. Amin. Acesta este Mardoheu.

Așadar, Mardoheu a primit inelul de pecetluire și noi știm că Cel ce face pecetluirea este Duhul Sfânt. Amin.

Să mergem mai departe:

„Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns, l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul, și izbânda planurilor lui împotriva iudeilor.

Împăratul a întins toiagul împărătesc de aur Esterei, care s-a ridicat și a stat în picioare înaintea împăratului.

Ea a zis atunci: „Dacă împăratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecerea înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului și dacă eu sunt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, și scrise de el cu gând să piardă pe

iudeii care sunt în toate ținuturile împăratului." (v. 3-5).

După ce a fost chemată la împărat și aleasă împărăteasă, Estera a vorbit prima dată cu împăratul în numele lui Mardoheu, când i-a spus despre complotul pus la cale împotriva lui. Ea s-a dus la împărat, fără să postească, iar când a văzut-o împăratul i-a întins toiagul și ea i-a transmis mesajul lui Mardoheu.

Dar a doua oară când a dorit să vorbească cu împăratul, a trebuit să meargă la el fără să fie chemată, iar aceasta a umplut-o de groază, fiindcă știa că dacă împăratul nu-i întinde toiagul va fi ucisă. Astfel, a poruncit ca toți iudeii să se unească cu ea în trei zile de post și rugăciune, iar în a treia zi va merge la el. A treia zi, împărăteasa s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și s-a dus la împărat, iar când el i-a întins toiagul și a întrebat-o ce dorește, l-a invitat pe el și pe Haman la ospățul dat de ea.

În timpul ospățului, împăratul a întrebat-o din nou ce dorește, iar împărăteasa i-a invitat și la ospățul pe care-l va da în ziua următoare. De data aceasta nu a mai fost nevoie de post sau de vreo pregătire și nici poporul nu a mai trebuit să postească pentru ea, nu a mai trebuit o pregătire specială a hainelor împărătești, ci a primit ceea ce cerea. Amin.

O dată cu trecerea timpului, descoperirea ei a crescut tot mai mult și vom vedea că merge tot mai adânc. Ceea ce putem vedea de aici, este că a doua oară ea s-a dus la împărat din propria ei voință, fără să fie chemată de el. Nu s-a dus când a chemat-o împăratul, ci atunci când a avut ea o dorință, o nevoie, și a constatat că a primit trecere înaintea lui, ceea ce i-a dat curaj și încredere. A aflat că împăratul o iubea și că întotdeauna binevoia să-i întindă toiagul împărătesc. Amin.

Domnul are întotdeauna îndurare pentru Mireasa Sa.

Astfel, Estera a cerut ca tot acest rău, decretul scris de Haman ca într-o zi hotărâtă, în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, toată lumea din cele o sută douăzeci și șapte de provincii ale împărăției, să-i atace pe evrei, să le distrugă bunurile și să le ia toate lucrurile, să fie întoarsă spre binele iudeilor.

După cum știm, Haman a fost spânzurat de spânzurătoarea pe care o pregătise pentru Mardoheu.

Exact așa va fi nimicit diavolul, care a încercat să-L distrugă pe Hristos. Amin.

În capitolul acesta din Estera, aflăm că această lege cu care urmau să se confrunte iudeii era scrisă în cărți și mai este încă valabilă.

Pavel spunea: „*Apoi, păcatul a luat prilejul și a făcut să se nască în mine, prin poruncă, tot felul de pofte.*” (Romani 7.8).

Deci, în cărți era o lege care avea să-i nimicească poporul, așa că Estera nu cerea milă numai pentru ea însăși, ci și pentru poporul său.

În versetul 6 scrie:

„Căci cum aș putea eu să văd nenorocirea care ar atinge pe poporul meu și cum aș putea să văd nimicirea neamului meu?”

Așadar, prima dată, ea a mers la împărat pentru a-i cere viața ei, iar pentru aceasta, l-a invitat în casa ei. Împăratul a venit la ea și astfel a primit izbăvirea din mâna lui Haman cel rău. Apoi, după ce a primit trecere pentru ea, a mers înaintea împăratului pentru poporul său. După ce a primit milă pentru ea însăși, Estera a cerut milă și pentru semenii săi.

În predica „Convins, apoi preocupat”, fratele Branham a spus:

„Andrei a devenit preocupat în legătură cu fratele său după ce a stat toată noaptea cu Isus. Mă tem că aceasta este problema cu bisericile noastre de astăzi. Frați și surori, noi pur și simplu nu stăm îndeajuns de mult. Noi mergem și strângem mâna păstorului, ne scriem numele în registru și mergem acasă, ne numim membri ai bisericii, dar nu suntem împovărați deloc din pricina celor pierduți din jurul nostru. Nu ne preocupă misiunile de peste ocean și foametea care este pretutindeni; noi avem burțile pline, o biserică plăcută și caldă și un păstor intelectual care nu ar spune niciodată nimic în legătură cu lucrurile pe care le facem. Așadar, părem foarte mulțumiți și nu ne preocupă ce se petrece.

Dar dacă ați fi convinși că Isus Hristos a înviat din morți, că vă va judeca pentru păcatele voastre, că venirea Sa este aici și că Acesta este Duhul Sfânt care Se legitimează, ați fi preocupați în legătură cu ceilalți oameni și i-ați determina să fie preocupați, așa cum era Andrei.”

Fratele Branham a spus că odată ce ne-am găsit locul în Hristos, suntem preocupați și de ceilalți, ca să-l găsească și ei. Dovada că noi am găsit locul adevărat este că dorim ca și altcineva să primească har.

Noi am fost la Împărat, iar El a venit în camera noastră dinăuntru și ne-a dat biruință asupra lui Haman, de aceea, nu ne vom mulțumi doar cu faptul că noi am găsit Viața veșnică, ci suntem preocupați și cu privire la cei din jurul nostru. Amin.

Estera a urmat același Plan, aceeași cărare pe care o urmăm și noi. Și ce a făcut? A strigat după îndurare pentru semenii săi.

În versetele 7 și 8 scrie:

„Împăratul Ahașveroș a zis împărătesei Estera și iudeului Mardoheu: „Iată, am dat Esterei casa lui Haman, și el a fost spânzurat pe spânzurătoare, pentru că întinsese mâna împotriva iudeilor.

Scrieți dar în folosul iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desființată.

Împăratul nu le-a spus ce să scrie, ci le-a spus Esterei și lui Mardoheu, care este un simbol la Duhului Sfânt, să scrie cum le va plăcea.

Țineți minte că noi vorbim despre „Ridicarea Împărătesei”, despre „Tragerea a treia”.

Împăratul le-a dat Esterei și lui Mardoheu dreptul să scrie și să spună ce voiau ei să se întâmple. Amin.

În carte exista o lege, iar împăratul nu putea să schimbe legea dată de el însuși, dar el a dat o pecete (Amin), și prin acea pecete putea fi scris un cuvânt nou și pecetluit ca lege, acesta din urmă fiind la fel de valabil ca legea de dinainte.

Dumnezeu nu-și poate schimba niciodată Cuvântul, dar El va da o Pecete care va fi peste Cuvântul Său de dinainte. Aleluia!

„Scrieți dar în folosul iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desființată.

Odată ce vom avea Pecetea, nimeni nu o va putea desființa. Aleluia!

Acum aș vrea să trec la capitolul 9. Restul capitolului 8 cuprinde numai ceea ce au scris ei, iar Mardoheu a scris cum vor putea să se apere evreii de vrăjmașii lor, în

ziua când vor fi atacați, putând chiar să-i ucidă, ceea ce înseamnă că totul s-a întors împotriva celor care le voiau răul.

Acum aș vrea să citim din Estera 9.10. Până la versetul 9, citim ce s-a întâmplat când a sosit ziua hotărâtă, cum iudeii s-au ridicat pretutindeni împotriva vrăjmașilor lor și i-au omorât pe toți. Apoi, i-au omorât și pe cei zece fii ai lui Haman, în versetele 7-9, fiind scrise numele lor.

Acum vom citi de la versetul 10:

„...cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vrăjmașul iudeilor. Dar n-au pus mâna pe averile lor.

În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în capitala Susa a ajuns la cunoștința împăratului.

Și împăratul a zis împărătesei Estera...”

Aș vrea să mă opresc aici. Noi știm că în capitala Susa, iudeii au omorât cinci sute de oameni, inclusiv pe cei zece fii ai lui Haman, totul fiind adus la cunoștința împăratului.

Noi știm că atunci când a fost pus în mișcare planul lui Haman de a-i omorî pe iudei, și a fost dat acel decret, Mardoheu i-a spus Esterei: „Trebuie să mergi la împărat!” Dar ea i-a răspuns: „Nu pot, pentru că nu am mai fost chemată la el de treizeci de zile.” (Estera 4.11). Atunci Mardoheu i-a spus că poate a fost făcută împărăteasă tocmai pentru un timp ca acela, iar ea a postit, s-a rugat și s-a dus înaintea împăratului și l-a invitat la ospățul dat de ea. Împăratul s-a dus la ea de două ori, iar când a aflat care era problema ei, i-a îngăduit ei și lui Mardoheu să spună și să facă tot ce voiau ei. Ceva se schimbase în relația împăratului cu împărăteasa sa. Astfel, după uciderea celor cinci sute de vrăjmași ai iudeilor din capitala Susa, și a celor zece fii ai lui Haman, totul a fost adus la cunoștința împăratului. Ce citim mai departe?

„Și împăratul a zis împărătesei Estera...” (v. 12).

Unde era Estera? Ea nu a trebuit adusă înaintea împăratului, pentru că era cu el. Ceva se schimbase în relația lor, așa că el nu a mai spus: „Mergeți și aduceți-o pe împărăteasa Estera”, ci s-a adresat direct ei pentru că era lângă el. Vedeți ce este ascuns în scrisoarea de dragoste? Amin.

De ce a putut să se adreseze împăratul direct împărătesei Estera? Pentru că ea era cu el.

Haideți să privim puțin evoluția Esterei. Evoluția relației dintre Estera și împărat a avut loc în patru etape:

1. - Estera a trimis vorbă împăratului în numele lui Mardoheu.

Noi am fost învățați să ne rugăm în Numele Lui: „Adevărat, adevărat vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.” (Ioan 16.23).

2. - Estera a venit înaintea împăratului cu post și rugăciune.

3. - Împăratul a venit la ospățul Esterei - botezul cu Duhul Sfânt.

4. - Estera stă pe tron cu împăratul.

Apocalipsa 3.21 spune: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*”

Cine sunt biruitorii? Cei care vor birui în epoca Laodicea. Dar cum vom birui noi în Laodicea? Prin faptul că ne naștem din nou primind acest Mesaj.

Cei care au biruit în Laodicea, au ieșit afară, au trecut în epoca Miresei și li se va da dreptul să stea cu El pe tronul Său.

Estera a început prin a trimite împăratului un mesaj în numele lui Mardoheu, apoi a intrat cu timiditate în sala împăratului, a lui Dumnezeu; în a treia etapă, Dumnezeu a venit la ea, în casa ei, prin botezul Duhului Sfânt, iar în a patra etapă, ea a stat cu el pe tron.

Fratele Branham a spus: „*Unde este tronul Său?*” Și tot el a răspuns: „*Tronul Său este în inimile oamenilor. Hristos a venit la tronul Său și El este pe tron în viața mea.*”

Să mergem mai departe:

„Și împăratul a zis împărătesei Estera: „Iudeii au ucis și au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului? Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită. Ce mai dorești? Vei căpăta.” (v. 12).

Împărăteasa Estera nu i-a cerut nimic împăratului. Ea stătea cu el pe tron, în camera sa dinăuntru, iar el i-a spus: „Iată ce s-a întâmplat, iată ce mi s-a spus. Care este acum cererea ta, ce mai dorești?” Vedeți? Nu se va face ce vrea împăratul, ci ceea ce dorești tu, Estera.

Să nu uitați că vorbim despre Tragerea a treia. Imediat vom ajunge la niște afirmații foarte interesante.

Să vedem ce a spus împărăteasa:

„Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să fie îngăduit iudeilor care sunt la Susa să facă și mâine după porunca de azi și să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.”

Și împăratul a poruncit să se facă așa. Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa. Au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.” (v. 13-14).

În 1Corinteni 6.1-2 scrie:

„Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuiți și nu la sfinți?

Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?”

Ce i-a dat de fapt împăratul Esterei? Dreptul de a judeca.

El i-a spus: „Ce dorești, care este cererea ta? Ce ai dori să se facă?” Aș vrea să fiți atenți ce a făcut ea!

Aici este o taină ascunsă, pentru că ei îi omorâseră deja pe cei zece fii ai lui Haman. Dar cu toate că cei zece fii fuseseră omorâți, ea a spus: „...**să facă și mâine după porunca de azi și să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.**”

Ei erau deja morți, dar ceea ce preumbrește tabloul acesta este judecata de la tronul alb și moartea a doua a celor păcătoși. Când Împăratul și Împărăteasa vor face judecata, cei păcătoși vor fi aruncați în moartea a doua.

Vedeți? Când a fost întrebată de împărat ce dorește, ea a cerut spânzurarea celor care erau deja morți. Înțelegeți? Ea judeca morții. Este judecata de la tronul alb.

Cine a primit dreptul să judece? Împărăteasa Estera. Aceștia suntem noi: voi și eu. Noi nu vom fi judecați, ci vom sta pe tron alături de El și vom judeca. Aceasta ne spune cartea Esterei. Este chiar aici.

În poveste, ne aflăm la sfârșitul tuturor lucrurilor: la demascarea lui Haman, la nimicirea vrăjmașilor poporului ales al lui Dumnezeu și la eliberarea evreilor.

Îl avem aici pe Mardoheu beniamitul.

Isus Hristos a venit din seminția lui Iuda, Alfa, iar Omega este Beniamin. Prima seminție este cea a lui Ruben, iar ultima este seminția lui Beniamin. Aceasta ne arată că Mardoheu va păși în față, în ultima scenă pe care o avem cu micuțul Beniamin.

Acum aș vrea să vorbim despre Tragerea a treia, pe care o vedem aici, în Estera. Tragerea a treia este clipa când Împăratul va spune: „Ce dorești?”, când El va zice: „Spune, vorbește!!”

Fratele Branham vorbește despre aceasta în predica „Mărturie”, din anul 1963:

„Mă rugam și am auzit Ceva spunând: „Ridică-te în picioare!”

El se rugase pentru soția sa care avea o tumoare. S-a rugat și și-a pus mâinile peste ea, dar tumoarea a continuat să crească. Noi cunoaștem povestea și știm că ea era la Tucson pentru că trebuia să meargă să fie văzută de un specialist, iar fratele Branham se afla în Jeffersonville, unde se ruga și se pregătea pentru adunări.

În timp ce se ruga, Ceva i-a spus: *„Ridică-te în picioare!”*

„Eu”, spun el, „am continuat să mă rog, pentru că m-am gândit că probabil mi-am imaginat aceasta. Dar în timp ce am continuat să mă rog, Ceva a spus: „Ridică-te în picioare!” Eu m-am gândit: „Ce a fost aceasta?” „Ridică-te în picioare!”

M-am gândit: „Mă voi ridica în picioare”, și m-am ridicat în picioare. Era aceeași Voce care a vorbit în seara aceea sus pe deal, Aceeași care a venit întotdeauna. Am zis: „Doamne Dumnezeule, Tu ești Cel care a vorbit slujitorului Tău?” Și El a zis: „Vorbește doar și nu va mai exista nici o tumoare!”

Împăratul i-a zis Esterei: „Spune, ce dorești? Ce ai vrea să se întâmple în

continuare?”

Aceasta este ceea ce se întâmplă aici în poveste.

„Am stat puțin ca să-mi vin în fire. Mulți dintre voi, cei de aici și poporul din tabernacol, știți ce avea ea. Am zis: „Atunci, tumoarea aceea s-o părăsească în Numele Domnului Isus Hristos!” O deranja atât de tare încât stătuse în pat trei sau patru zile. Apoi am spus: „Ei nu vor găsi nici urmă de ea pentru că Domnul Dumnezeu meu, Cel care este Creatorul, care poate opri valurile și furtuna și poate muștra mările, este Creatorul cerului și al pământului. Eu Îl iubesc și Îl cred, și cred că timpul în care trebuie să se împlinescă aceste lucruri este aproape. Iar Tu, Cel care ai putut să crezi și să aduci la existență o veșnică, îl poți înlătura de la existență pe vrăjmaș.”

Aleluia! Noi știm că profetul a spus:

„Tumoarea s-o părăsească înainte ca medicul să se atingă de ea!”, și s-a întâmplat întocmai. Ea s-a întins pe pat ca să fie examinată, iar când medicul s-a apropiat ca să cerceteze tumoarea, ea a simțit un fior și tumoarea a dispărut, nu mai era acolo.”

Fratele Branham s-a rugat, dar nu rugăciunea a fost cea care a îndepărtat tumoarea pentru că el s-a mai rugat pentru ea; de data aceasta a fost ceva diferit.

Nu a fost rugăciunea credinței; nu rugăciunea conform Cuvântului a fost cea care a îndepărtat tumoarea aceea, ci a fost ceea ce am citit din cartea Esterei, a fost momentul când împăratul i-a zis împărătesei: „Ce dorești? Spune ce dorești și se va împlini!” Și ce s-a întâmplat când Estera a spus ce voia? S-a împlinit întocmai cum a spus ea.

În predica „Eu am auzit, dar acum văd”, din 27 noiembrie 1965, fratele Branham spune:

„Iosua era într-un moment de criză, deoarece oștirea lui era în luptă și soarele era gata să apună. El era un profet și știa că dacă oștirea dușmană va reuși să se regroupeze și să-i atace din nou, va pierde mulți bărbați. Era o situație critică, de aceea trebuia să se întâmple ceva. Exista o singură posibilitate de a-i birui: trebuia să-i urmărească, dar nu mai avea timp s-o facă pentru că venea noaptea. Astfel, Iosua a ridicat mâinile și a spus: „Oprește-te soare, asupra Gabaonului, și tu lună,

asupra văii Aialonului!" (Iosua 10.12). Și soarele și luna s-au oprit. Ei l-au auzit pe Iosua vorbind, apoi au văzut cu ochii lor cum a lucrat Dumnezeu. Așa este.

Pe Iosua nu l-a interesat să afle cum ar fi posibil așa ceva, nici cum ar putea face Dumnezeu aceasta; el a spus pur și simplu: „Soare, oprește-te!” El a exprimat acele cuvinte fără să știe ce spune, deoarece se afla sub inspirația lui Dumnezeu și El l-a împins să vorbească.

Același lucru este cu Marcu 11.23: „...dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” Voi nu puteți sta aici, să cercetați în mintea voastră cum este posibil acel lucru, și apoi să vă exprimați, ci trebuie să fiți inspirați ca s-o puteți face. Amin.”

Fratele Branham spune aceasta foarte clar: noi nu vom lua Cuvântul și-L vom vorbi de capul nostru, ci aceasta se va face prin inspirația și voia Sa.

„Versetul acesta (din Marcu 11.23) m-a preocupat toată viața.

În dimineața aceea când am fost în pădure, m-am gândit exact la lucrul acesta. Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că nu mint.”

La care verset se referă aici? La Marcu 11.23: „...spune acestui munte...” Acesta este textul.

„...iar El a zis:

„Versetul acesta este la fel ca toate celelalte. Este adevărat.”

„Cum poate fi așa?”

„Exprimă ceva și se va întâmpla!”, a răspuns El. „Dar să nu te îndoiești!”

Eu am vorbit acolo cu Cineva. Eram deja de trei zile acolo și nu văzusem nici o veveriță. Eram într-o pădure deasă unde nici nu vin veverițele. Oricine vânează veverițe, știe că ele nu stau prin pădurile dese. Era cam zece dimineața și eu mă gândeam tot la aceasta.

Apoi El mi-a zis: „Ești la vânătoare și ai nevoie de veverițe, exact ca Avraam care avea nevoie de un berbec.”

Eu mă gândeam: „El mi-a spus întotdeauna Adevărul, dar aceasta sună cam ciudat.” M-am ridicat din locul unde stăteam și am privit în sus. „Unde este persoana care mi-a vorbit?” Nu vedeam pe nimeni, dar vântul bătea tare. „Oare am adormit și am visat?” Nu, nu adormisem. M-am rezemat de pom și am privit în jur. Peste puțin timp trebuia să mă întâlnesc cu frații Wood și Sothmann. Fermierii lucrau de zor adunând cerealele pentru a le duce la adăpost.

El a zis din nou: „Ești la vânătoare și ai nevoie de vânat. Câte veverițe îți trebuie?”

Mi-am zis: „N-aș vrea să întrec măsura”, după care am spus: „Voi cere trei veverițe. Aș vrea trei veverițe tinere, de culoare roșcată.”

„Atunci vorbește!”

Vedeți? Fratele Branham a spus că s-a gândit, iar după aceea a vorbit. Numai faptul că s-a gândit nu a fost suficient. Nu a contat ce gândea Estera când i-a vorbit împăratul, ci a contat numai ce a rostit.

„...Voi primi trei veverițe tinere, de culoare roșcată”, am spus eu.

„De unde vrei să vină?”

Mă gândeam: „Atât de departe am ajuns? Se pare că într-adevăr vorbește cineva cu mine.” Îl auzeam exact cum mă auziți voi pe mine acum. Dumnezeu cerului știe că vă spun adevărul. Am căutat un loc deosebit: o creangă bătrână și uscată, situată cam la cincizeci de metri de mine, pentru că la distanța aceea îmi era reglată arma, și am spus:

„Prima să fie acolo!” Și ea era deja acolo.

M-am frecat la ochi și am privit încă o dată spre creanga aceea, apoi am întors capul și am zis: „Nu vreau să împușc o vedenie!”

Am privit încă o dată într-acolo și iată că veverița stătea și mă privea. Am pus un cartuș în pușcă și am țintit-o. Puteam să-i văd ochii de culoare închisă. Era o veveriță tânără, de culoare roșcată.

„Poate că totuși dorm și mă voi trezi imediat. Sigur visez.” Am țintit, am tras și veverița a căzut jos de pe creangă.

„Nu știi ce să zic!” Stăteam și mă gândeam dacă să merg să văd dacă veverița

este acolo sau nu. În cele din urmă m-am dus, și ea era acolo. Am ridicat-o și am văzut că sângera. Dacă ar fi fost o vedenie, nu ar fi sângerat. Era o veveriță. În clipa aceea am înțepenit de tot.

Am privit în jur și am zis: „O, ești Tu, Dumnezeu! Îți mulțumesc pentru veverița aceasta... Acum voi pleca.”

„Te îndoiești de ceea ce ai spus? Ai zis că vrei trei veverițe. Unde să fie următoarea?”

Vedeți? În ceruri exista un Împărat care-i zicea: „Spune, ce dorești?” Vreau să observați faptul că fratele Branham nu se ruga, ci viața lui se desfășura normal. Și în timp ce viața lui se derula normal, Dumnezeu i-a vorbit și i-a spus: „Spune...” Fratele Branham spune că toată viața sa a cugetat la acest text din Marcu 11.23: „Spune acestui munte...”, dar aici, Dumnezeu a venit și a legitimat textul acesta arătând că este Adevărul. Amin.

Vreau să mai citesc încă un citat în care fratele Branham arată aceasta foarte clar. Este vorba de Întrebări și răspunsuri din 23 august 1964.

13. *...această a treia Tragere și vorbește Cuvântul. Pare pe deplin posibil ca tu să vorbești Cuvântul și cineva să fie pe deplin restabilit și pregătit pentru răpire. Este corect ceea ce spun sau nu? Și tu ai face aceasta dacă ai fi călăuzit corect, iar în Luca 21.36 scrie că avem nevoie de „putere ca să scăpăm de lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stăm în picioare înaintea Fiului omului.”*

Cineva i-a adresat fratelui Branham întrebarea aceasta în anul 1964, pentru că îl auzise vorbind despre aducerea la existență a veverițelor și despre celelalte lucruri. Aceasta l-a făcut să întrebe: „Este posibil să-i vorbești cuiva Cuvântul și el să fie pur și simplu răscumpărat și pregătit pentru răpire?”

Să vedem care este răspunsul fratelui Branham:

„Dragul meu prieten, cred că afirmația ta este foarte corectă. Da, domnule! Da, domnule!”

Cu alte cuvinte, el spunea:

„Da, el poate face aceasta.”

Persoana aceea a întrebat dacă este posibil să vorbească cuiva, iar omul acela să fie răscumpărat și pregătit pentru răpire? Iar fratele Branham i-a răspuns:

„Da, domnule. Așa este.”

Haideți să vedem ce a mai spus:

„Tu ai spus: „Frate Branham...” Cu alte cuvinte, eu nu voi încerca să lustruiesc ceea ce ai spus tu, ci voi încerca s-o fac mai clară pentru oameni. Vedeți? Voi credeți din pricina Cuvintelor vorbite și a lucrurilor pe care le-a spus El. Toți ați fost martori la ceea ce a lucrat El – mă refer la aducerea la existență a veverișelor și la toate celelalte lucruri. Dar ați observat voi că acele lucruri au fost date prin voia Sa suverană?

Aceasta este cheia care dezvăluie taina: Toate acele lucruri dau fost date prin voia Sa suverană.

„...Eu nu l-am cerut niciodată să facă așa ceva, nu am spus: „Doamne, lasă-mă să fac asta, să vorbesc aceste lucruri înăuntru sau să fac aceste lucruri acolo...” Nu, eu nu l-am cerut niciodată așa ceva, ci El, prin voia Sa divină, a venit la mine și a spus: „Du-te și fă aceasta!” Vedeți? Eu nu l-am cerut nimic din ceea ce am făcut.

Moise nu a cerut să meargă în Egipt, ci Dumnezeu a fost Cel care l-a trimis acolo. Înțelegeți?

Eu cred că dacă Duhul Sfânt ar veni la mine și mi-ar spune: „Du-te și spune la Cutare și la Cutare că peste ei este un duh pe care nu-l pot birui nicicum (fumează, mint, fură, săvârșesc adulter, au un duh de poftă, etc.). Du-te la ei și spune: „Duhule, ieși afară de acolo, pentru că îl pun pe acest suflet captiv în libertate!” Va avea loc acest lucru? Absolut! Acei oameni vor fi eliberați, pentru că fac aceasta prin autoritatea Lui.

Dar dacă aș face aceasta prin presupunere? „A presupune” înseamnă „a acționa fără autoritate.” Vedeți? Eu merg jos să ajut o persoană și presupun că va fi în ordine. Nu știu nimic sigur, dar pot chema Numele Domnului, mă pot ruga și pot face tot ce cred că este bine.”

Așadar, când fratele Branham a fost întrebat: *„Este posibil să vorbești Cuvântul, iar cineva să fie răscumpărat și pregătit pentru Răpire?”*, el a răspuns *„Da, domnule, cu siguranță”*, dar cheia care ne descoperă taina este că acest lucru este dat prin voia Sa suverană.

Noi nu putem face aceasta pentru că așa vrem și nu putem alege unde să aplicăm Tragerea a treia pentru că există foarte mult fanatism și foarte multe lucruri pe care oamenii le iau din Mesaj și le pretind deși nu au nici un drept să facă aceasta. Noi nu avem dreptul să pretindem lucruri sau să spunem de la noi înșine: *„Așa va fi”*, iar apoi să ai biruință, pentru că fratele Branham a spus:

„Poți avea credință în Cuvânt, poți predica și învăța Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu putem decide ca un demon să iasă dintr-un om. Aceasta nu ne aparține nouă.”

Fratele Branham a spus că el însuși poate merge la amvon, poate să toarne galoane de untdelemn peste oameni, să-i ungă și să-și pună mâinile peste ei, pentru că *„dacă omul acela are păcate nemărturisite, diavolul acela nu va pleca nicăieri.”* El are dreptul să stea acolo.

Așadar, dacă spunem de la noi înșine: *„Vei fi eliberat, vei fi vindecat, vei fi bine!”*, este doar o presupunere, pentru că nu știm sigur dacă va fi așa.

Noi știm că Cuvântul spune: *„Noi suntem eliberați prin credință”*, și putem spune ceea ce spune Cuvântul, fiindcă dacă credem, putem fi eliberați, dar nu putem pretinde ceva ce nu avem nici un drept să pretindem.

Acest fel de predicare îi agită pe unii oameni pentru că ei doresc să pretindă ceva, vor să spună: *„Va fi așa sau așa”*, dar totul va fi conform Cuvântului și lucrează prin credință, iar credința este darul care ne-a fost dat de El pentru a crede. Credința este o descoperire, ne este descoperit faptul că Cuvântul lucrează.

Aceasta nu se face pentru că cineva se uită la voi și spune: *„Cuvântul spune aceasta, deci te declar eliberat și vindecat!”*, fiindcă este doar o presupunere. Aceasta poate produce o catastrofă, pentru că nu funcționează de fiecare dată sută la sută.

Noi nu putem să mergem și să facem acele lucruri, dacă nu vedem o vedenie sau dacă nu ne vorbește Dumnezeu. Amin.

Estera nu a spus niciodată cum se vor înfăptui lucrurile, până când nu i-a spus

Împăratul. Ea nu a pășit în față pretinzând o mulțime de lucruri și nu a spus: „Haman a făcut aceasta și aceasta”, ci s-a dus înaintea împăratului smerită pentru a-i aduce la cunoștință cererea sa, iar când împăratul i-a zis: „Spune ce dorești”, ea a avut dreptul să spună. Ea nu a avut dreptul să facă aceasta până când nu i-a zis împăratul: „Spune.” Amin.

Nădăduiesc că aceasta a lămurit toate lucrurile confuze, pentru că oamenii au luat darul lui Dumnezeu și l-au făcut de ocară prin faptul că au pretins multe lucruri de la ei înșiși.

Iată ce spune fratele Branham în continuare:

„Eu tocmai am discutat cu o domniță care stă într-un scaun de invalizi. Cei care au adus-o aici, au avut nevoie de ajutorul pompierilor ca s-o scoată din casa ei din Chicago, iar alții, care locuiesc peste drum de tabernacolul acesta, nu vor să facă nici măcar câțiva pași pentru a veni aici. Vedeți?

Ce aș putea face eu? Am autoritatea s-o fac, dar trebuie să aștept porunca Lui.”

Apostolul Pavel a avut putere să scoată diavolul care era în femeia care l-a urmat timp de trei zile? Sigur că da, el a avut putere, dar a trebuit să aștepte permisiunea divină pentru a folosi autoritatea pe care o avea. Amin. El avea autoritatea să facă aceasta și a dovedit că putea s-o facă, dar de ce nu a făcut-o în prima sau în a doua zi, ci a așteptat până în a treia zi? Pentru că nu a avut îngăduința, permisiunea s-o facă.

Nici chiar Isus nu a pășit în față să facă ceea ce voia El să facă, ci a spus: „*Eu nu fac decât ceea ce-Mi arată Tatăl.*” Amin.

Această autoritate vine sub constrângerea voii divine a lui Dumnezeu, iar Mireasa trebuie să se maturizeze și să ajungă în punctul în care Dumnezeu poate să vorbească și să intre în acțiune, dar să nu fie voia ei, dorința ei, gândirea ei, nici măcar un gram din presupunerea ei, ci totul să fie făcut prin credință și în deplină ascultare de El. Așadar, Mireasa ori va avea credință în Cuvântul lui Dumnezeu, ori va sta pe loc. Ori Îl va avea pe „Așa vorbește Domnul”, ori va sta pe loc. Aleluia!

Ceea ce dorim noi este ceva real. Noi nu vrem să pretindem ceva sau să ne însușim ceva, și nu dorim ceva ce se va întâmpla cândva, ci ceea ce așteptăm înaintea Domnului este credința în Cuvântul Său, pentru a ne ridica într-un loc în

care să avem lucrurile originale: vorbirea în limbi originală, tălmăcirea limbilor, originalul. Amin.

Singurul lucru pe care putem să-l facem prin presupunerile noastre este să rănim mulți oameni.

Fratele Branham spune:

„Eu am autoritatea să o fac, dar trebuie să aștept porunca Sa ca să pășesc. Înțelegeți? Eu am autoritatea lui Dumnezeu s-o fac, dar ea va merge acasă sănătoasă numai atunci când va porunci El. Înțelegeți? Eu știu că acesta este adevărul și sunt gata să mor în dimineața aceasta stând pe acest lucru, așa cum sunt gata s-o fac pentru orice altceva. Înțelegeți? Acesta este adevărul.”

Care este adevărul? Că atunci când va porunci El, femeia va merge acasă sănătoasă.

„Eu știu că acesta este adevărul și sunt gata să mor în dimineața aceasta stând pe acest lucru, așa cum sunt gata s-o fac pentru orice altceva. Înțelegeți? Acesta este adevărul.”

Vedeți? El știa că de îndată ce Dumnezeu a spus acel lucru, nu mai există nimic să-l poată împiedica să se împlinească. Dar dacă Dumnezeu nu vă spune aceasta sau dacă nu aveți o descoperire adevărată, ci este doar o presupunere, noi nu avem dreptul să rostim acel lucru ca „Așa vorbește Domnul”. Avem dreptul să vorbim Cuvântul și să spunem prin credință: „Doamne, potrivit Cuvântului Tău, eu cred că se poate întâmpla acest lucru”, dar nu avem dreptul să mergem în jur să spunem: „Aceasta va fi așa, aceea va fi așa.” Trebuie să fim foarte atenți cu aceste lucruri.

Fratele Branham spune că dacă spuneți sau faceți ceva și nu se împlinește, trebuie să veniți la altar, să se pună mâinile peste voi și demonul acela să fie scos afară pentru că Duhul lui Dumnezeu nu greșește niciodată. Amin.

Mulți oameni ar fi trebuit să facă aceasta de multă vreme, pentru că astfel i-ar fi scutit pe alți oameni de multe dureri de cap și de multă suferință.

Să ne întoarcem la Estera, la poziția ei și la Tragerea a treia.

Fratele Branham spune în Epoca Pergam din Epocile Bisericii:

„Cei care sunt Mireasă vor face numai voia Sa, ei nu pot face altfel. Ei fie Îl vor avea pe „Așa vorbește Domnul”, fie vor sta pe loc. Ei știu că Dumnezeu în ei trebuie să fie Cel care face lucrările și Își împlinește propriul Său Cuvânt. El nu Și-a încheiat toată lucrarea, așa că acum va lucra în și prin Mireasa Sa. Ea știe aceasta pentru că înainte nu era încă timpul pentru El să facă anumite lucruri pe care trebuie să le facă acum. Dar acum, El va împlini prin Mireasă lucrarea pe care a lăsat-o pentru acest timp.”

Mai are Hristos de făcut o lucrare pe pământ? Absolut. Cum o va face El? Prin Trupul Său. Cine este Trupul Său? Cei care au fost botezați printr-un singur Duh într-un singur Trup. Acesta este Trupul lui Isus Hristos de pe pământ, iar dacă trebuie să folosească Trupul Său, acesta este Mireasa Sa; sunt eu și voi, frați și surori. Noi suntem mâinile Sale, picioarele Sale, ochii Săi, urechile Sale, iar dacă El are de făcut o lucrare pe pământ, o va face folosindu-Se de Trupul Său.

Aceasta înseamnă că a mai rămas ceva de făcut pentru noi.

În Estera 9.29 scrie:

„Împărăteasa Estera, fata lui Abihail, și iudeul Mardoheu au scris stăruitor a doua oară pentru ca să întărească scrisoarea privitoare la Purim.

Au trimis scrisori tuturor iudeilor în cele o sută douăzeci și șapte de ținuturi ale împăratului Ahașveroș. Ele cuprindeau cuvinte de pace și de credincioșie,

întărind ținerea acestor zile Purim la vremea hotărâtă, cum le rânduseră iudeul Mardoheu și împărăteasa Estera pentru ei și cum și le rânduseră și pentru ei înșiși și pentru sămânța lor, cu prilejul postului lor și țipetelor lor.”

Eu cred că este foarte neobișnuit și ciudat felul în care vorbește Scriptura despre Estera, când aceasta se pregătește să scrie un decret, să facă sau să spună ceva. De ce spun aceasta? Pentru că întotdeauna scrie: „*Estera și Mardoheu*”. Ați observat aceasta în cartea Esterei? Dar de ce scrie tot timpul „*Estera și Mardoheu*”? Mardoheu este un tip, un simbol al Duhului lui Dumnezeu.

Astfel, în Apocalipsa 22.17, chiar la sfârșitul Cărții, scrie: „*Și Duhul și Mireasa zic:*

„Vino!” Vedeți? Estera și Mardoheu au scris; Estera și Mardoheu au dat un decret. Amin. Vedem paralela?

Dacă ne gândim la Cel care va vorbi în ultima epocă, Acela este Duhul. Duhul va vorbi prin Mireasă. Vedeți? Duhul nu poate vorbi cu Voce audibilă pentru cei din jur, decât dacă folosește corzile voastre vocale. Astfel, „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*” În timpul din urmă va fi Duhul și Mireasa.

Așadar, Estera a avut autoritate pentru că ea era împărăteasa și astfel a primit autoritate de la împărat, dar Mardoheu avea puterea de a pune autoritatea primită în practică. Amin. Înțelegeți? „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*”

Împăratul Ahașveroș i-a dat Esterei dreptul de a spune și de a scrie tot ce voia ea, dar Mardoheu, Duhul Sfânt, are Pecetea sau puterea de a pune totul în acțiune. Acesta este motivul pentru care textul biblic spune: „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*” Mireasa are autoritatea să facă aceste lucruri pe pământ, dar Duhul lui Dumnezeu este Cel care vine, susține și împlinește tot ce spune ea, El fiind puterea de a manifesta ceea ce spune ea. Amin! De aceea găsim scris tot timpul „Estera și Mardoheu”.

Să mergem în Estera 9.32:

„Porunca Esterei a întărit așezarea acestei porunci Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.”

Nu împăratul a fost cel care a poruncit, nu el a scris decretul, împăratul nu a decretat nimic. După demascarea lui Haman, după a doua venire a împăratului, el i-a spus tot timpul Esterei să spună ceea ce voia ea, iar cei care au lucrat împreună au fost Estera și Mardoheu. În cele din urmă, decretul Esterei a confirmat problema Purimului și a fost scris în Carte.

El mai are lucruri pe care trebuie să le facă pe pământ, și le va face prin Mireasă. Cine credeți că va decreta în zilele din urmă? Al cui glas va spune: „Vino!”? Al Duhului și al Miresei. Dar nu va fi din voia noastră, la alegerea noastră, ci prin porunca divină a Tatălui.

În încheiere voi mai aduce câteva citate din predicile fratelui Branham. Mai întâi, din „Răsăritul soarelui” care a fost vorbită în anul 1965:

„*Așa cum Hristos a fost primul care a înviat dintre toți profeții. Cu toate că a fost*

preumbrit în multe locuri, El a fost întâiul rod al celor care dormeau. Venirea lui Hristos în Mireasă ...

Ați observat care este a doua venire a lui Hristos? Venirea lui Hristos în Mireasă. Vă amintiți? Așa cum am văzut, El vine în Om, apoi vine în Femeie, iar a treia oară avem Bărbatul și Femeia reșezați din nou în Eden.

Cum știm, prima dată a venit în Omul Isus Hristos, în trup de carne, iar a doua oară va veni în Mireasa Sa. Amin! Așadar, acum vorbim despre a doua venire a Domnului:

„În venirea lui Hristos în Mireasă, ieșirea afară a Bisericii, va trebui să fie un Snop legănat din nou în zilele din urmă. O, vai!

Legănarea snopului! Ce era snopul? Snopul era primul care ajungea la maturitate, primul care dovedea că era grâu, care dovedea că era un snop. Aleluia! Sunt sigur că înțelegeți despre ce vorbesc. El a fost legănat deasupra oamenilor, iar mai întâi va exista o ieșire pentru epoca Miresei, pentru învierea din denomiționalismul întunecat...”

Noi am fost înviați din denomiționalismul întunecat? Câți dintre voi ați trăit aceasta? Eu mai aștept doar ca trupul meu să fie restituit acolo unde este și sufletul.

„...pentru învierea din denomiționalismul întunecat, va exista un Mesaj prin care maturitatea deplină a Cuvântului S-a întors înapoi în toată puterea Sa și este legănat deasupra oamenilor prin aceleași semne și minuni pe care le-a făcut El în timpul Său.”

Când a vorbit despre snopul legănat, fratele Branham s-a referit la Isus Hristos. El era snopul legănat care a venit și a împlinit toată Legea, dovedind că toate lucrările erau accesibile pentru oameni. El este Snopul care a fost legănat deasupra oamenilor la înviere, iar când a înviat, El a dovedit că a biruit moartea și că toate făgăduințele se întorceau înapoi la oameni, restul secerișului fiind Cartea Faptelor. Ați înțeles?

Așadar, învierea lui Hristos a fost Snopul legănat deasupra poporului, iar Cartea Faptelor este restul secerișului.

El mai spune că la a doua venire a lui Isus, la venirea Sa în Mireasă, va trebui să

mai fie un snop legănat deasupra Bisericii, acest snop fiind primul braț de recoltă adunată din câmp care a ajuns la maturitate, la coacere, care a fost tăiat și legănat înaintea Domnului, legănarea fiind slujba sa.

Așadar, la venirea lui Isus Hristos în Mireasă, trebuie să existe o legănare a snopului care să dovedească faptul că avem din nou deplina maturitate a Cuvântului. Ne-a arătat fratele Branham că deplina maturitate a Cuvântului s-a întors din nou? Amin. Înseamnă că dacă snopul a fost legănat, trebuie să existe și o recoltă deplină ca prima dată. Amin.

S-a împlinit totul cu profetul? Nu. El a fost primul; el a fost snopul legănat, primul care a ajuns la maturitatea deplină a recoltei, dar trebuie să existe și o recoltă deplină. Însă întreaga recoltă trebuie să ajungă la maturitatea întregului Cuvânt, astfel încât tot ce este în cuvânt să fie și în câmp. Amin. Fiecare dar care a fost în snopul legănat trebuie să fie și în Trup, ceea ce înseamnă că Trupul trebuie să ajungă la maturitatea deplină a recoltei.

În aceste zile din urmă, noi am avut un snop legănat care a dovedit că acest Cuvânt va aduce recolta la o maturitate deplină, pentru că trebuie să existe o altă carte a Faptelor care se va scrie în spatele celei dintâi. Așadar, așa cum primul snop legănat a produs o carte a Faptelor, și al doilea snop trebuie să producă o carte a Faptelor. Dar nu o presupunere, ci originalul, lucrurile originale. Amin. Noi o vedem în jurul nostru, avem multe mărturii, dar totul trebuie să ajungă la maturitatea deplină a recoltei. Amin.

Ascultați ce a spus fratele Branham în predica „Priviți!” din anul 1963:

„Acum vă voi spune ceva ce v-am spus tot timpul, aceasta fiind ceea ce noi am așteptat de atâta vreme (de cel puțin câțiva ani: patru, cinci sau poate mai mulți): Tragerea a treia a fost acum legitimată și sunt sigur că toți știți ce este ea.”

În predica „Unșii din timpul sfârșitului”, fratele Branham a spus că Tragerea a treia este deschiderea Cuvântului. Este în ordine?

Întotdeauna când vorbește despre Tragerea a treia, el se întoarce la o vedenie pe care a avut-o în anul 1956. În ea, el a văzut că încerca să introducă un șnur prin gaura unui pantof de copil. Avea un șnur gros și o gaură mică pentru că era un papuc de copil, și nu putea să-l introducă înăuntru. Iar Îngerul Domnului i-a spus: *„Nu vei putea să-i înveți pe bebelușii pentecostali lucruri duhovnicești!”* În

continuarea vedeniei, el s-a văzut pe malul unui lac unde pescuia. Pe mal erau și alți pescari despre care a aflat că erau predicatori.

Îngerul Domnului i-a spus să meargă mai adânc și să prindă peștii mari. El i-a spus că în jurul lui erau numai pești mici, dar în adâncime se aflau păstrăvi curcubeu, aceștia fiind peștii pe care urmărea să-i prindă.

Așadar, a pus momeala în cârlig și l-a lansat în apă, iar predicatorii care se aflau în jurul fratelui Branham, i-au spus: „Și tu ești pescar, nu-i așa? Cum pescuiești?” Și fratele Branham a spus: „Aceasta m-a făcut să mă simt destul de bine.”, așa că le-a răspuns: „Da, sunt pescar”, și a început să le arate cum pescuia el:

- prima Tragere a fost prima tragere a momelii pentru a încerca să atragă atenția peștilor.

Fratele Branham a spus că aceasta a fost semnul de pe mână. El lua mâna bolnavului în mâna sa, iar când făcea aceasta, pe mâna sa apăreau diferite bășici, erupții și alte lucruri, iar în funcție de acestea, le spunea celor bolnavi de ce boală sufereau.

Acela a fost primul imbold prin care încerca să prindă peștii mari. Ce încerca să prindă? Păstrăvi curcubeu pe care i-a numit „peștii legământului”, sămânța lui Dumnezeu. El a spus că în această tragere au venit pești mici.

- A urmat Tragerea a doua care este deosebirea gândurilor inimii, când Dumnezeu i-a spus păcatele oamenilor, ce făcuseră, etc. El îi privea și vedea în vedenie învățătura lor și alte lucruri și fratele Branham spunea că atunci a tras atât de tare de momeală încât a ieșit afară din apă, iar în jurul ei era un pește mic și scheletic care arăta ca o piele învelită în jurul momelii. El încerca să prindă pești curcubeu, dar ce a prins? Niște pești mici „la fel ca cei prinși de ceilalți frați”, cum a spus el.

Așadar, Tragerea a doua prindea același fel de recoltă ca și celelalte slujbe de evanghelizare de pe câmp, dar el trebuia să prindă păstrăv curcubeu, peștele legământului pe care nu-l putea prinde niciunul dintre frații care se aflau lângă el și în jurul lui. Îngerul i-a spus că peștii aceia se aflau în apă mai adâncă, ceea ce înseamnă că era nevoie de mai mult decât de o experiență de apă superficială în care trăiesc peștii mici.

Tragerea a doua a fost deosebire gândurilor inimii sau prorocia, dar Tragerea a

treia a fost deschiderea Cuvântului, ceea ce înseamnă că Tragerea a treia este cea care va prinde păstrăvul curcubeu. Amin.

Nu semnele și minunile, nu prorociile, pentru că acestea au atras doar atenția, ele au fost momeala din cârlig, dar cârligul este Cuvântul. Amin.

Așadar, nici prima Trageră și nici a doua nu au prins păstrăvii curcubeu, iar Îngerul i-a spus că a greșit prin faptul că a explicat cum încerca el să prindă peștele. Fratele Branham a încercat să explice darul, a încercat să explice cum funcționa supranaturalul, dar nimeni nu a putut înțelege, iar Îngerul a spus că aceasta va cauza o mulțime de imitații. Și așa a fost.

Deci, fratele Branham a spus că Tragerea a treia este deschiderea Cuvântului, deschiderea Peceții a șaptea.

Când a fost deschisă Cartea Răscumpărării, iar păstrăvii curcubeu, copiii lui Dumnezeu, au văzut că se întorc toate făgăduințele răscumpărării, când și-au văzut numele în Carte, când au văzut că Titlul de Proprietate era înapoi în mâna Mielului, și-au dat seama că fac parte din această Carte, aceasta fiind ceea ce pretinde peștele.

Ce pretinde peștele curcubeu astăzi? El nu pretinde deosebirea pe care o avea fratele Branham, nici semnul de pe mână cu umflăturile care apăreau pe ea, ci pretinde Cuvântul. El a putut atrage păstrăvul curcubeu cu momeala primei și celei de-a doua Trageri, dar ceea ce-l va prinde este deschiderea Cuvântului, adică Tragerea a treia.

Apoi, fratele Branham a vorbit despre legitimarea Tragerii a treia. Tragerea a treia este deschiderea Cuvântului, iar dovada Tragerii a treia este Cuvântul vorbit, rostit.

Când vorbește despre Tragerea a treia și despre dovada sau legitimarea Tragerii a treia, fratele Branham vorbește despre aducerea la existență a veverițelor. Noi am vorbit despre aceasta și știm că s-a întâmplat de două ori: prima dată au fost aduse la existență trei veverițe, iar în anul următor au fost aduse la existență cinci. După aceea s-a dus în casa lui Hattie Wright, și acolo a vorbit despre aceasta, iar ea a spus că acesta este adevărul absolut. Atunci, fratele Branham s-a ridicat și a spus: „Vei primi orice vei cere!”

Hattie Wright nu se ruga, așa cum nu s-a rugat nici fratele Branham când a primit veștile, dar Dumnezeu a venit jos în maniera Sa divină și i-a spus să ceară ce dorește. Ea nu se ruga, dar Dumnezeu poate da acest fel de autoritate amestecată cu puterea cuiva care are caracter. Fratele Branham a spus că cuvintele rostite de femeia aceea i-au plăcut Domnului; ea a primit descoperirea că ceea ce spunea profetul era adevărul absolut, iar Domnul i-a dat dreptul să ceară ce voia. El știa că nu era în caracterul ei să ceară un milion de dolari, vindecarea surorii ei sau ceva pentru părinții ei, ci va cere mântuirea celor doi băieți ai ei. Amin.

Întrebarea care se ridică este dacă noi avem caracterul necesar pentru a gestiona acel fel de putere și de autoritate? Dacă El ar veni și ți-ar spune: „Ce dorești?”, ce ai cere? Se va potrivi cu voia Sa sau va fi propria voastră voie?

Mireasa se maturizează și se îndreaptă spre punctul în care va avea Cuvântul Său și va ști ce să facă cu El. Ea trebuie să aibă gândul lui Hristos, nu propriul ei gând. Noi ne apropiem de momentul când va putea lucra Tragera a treia. Ce ne va duce acolo? Deschiderea Cuvântului.

Fratele Branham a spus:

„Tragera a treia a fost legitimată acum și sunt sigur că toți știți ce este ea. Acum, țineți minte că nu va exista niciodată vreo imitație a ei pentru că ea nu poate fi imitată.”

Cum ar putea fi imitată de cineva? Este posibil ca cineva să mintă în legătură cu ea și să spună: „Au apărut niște veștile!”, dar nimeni nu poate imita legitimarea Tragerii a treia, nimeni nu poate imita deschiderea Cuvântului care leagă Geneza de Apocalipsa într-o armonie desăvârșită. Așa ceva nu se poate imita.

„Ea (Tragera a treia) există acum, chiar în acest timp. S-a întâmplat acum pentru ca prezența Sa să poată fi identificată printre voi.”

Cum a putut fi identificată prezența Tragerii a treia printre noi? În legănarea snopului. Tragera a treia își identifică prezența printre noi, în legănarea snopului.

„...Dar nu va fi folosită într-un fel mareț până când nu se va uni acest Conciliu. Însă

când o va face... Penticostalii și alții pot imita aproape orice, dar când va veni timpul acela..."

Despre ce vorbește fratele Branham aici? Despre timpul când se va ridica acel Conciliu.

„...dar când va veni timpul acela, când va veni constrângerea, veți vedea că ceea ce ați văzut numai pentru puțin timp, se va manifesta în plinătatea puterii Sale.

Ce este aceasta? Legănarea snopului și secerișul deplin. Amin. „...ceea ce ați văzut pentru puțin timp”, adică legănarea snopului, „veți vedea în plinătatea puterii Sale,” adică secerișul.

Apoi fratele Branham spune de patru ori:

„Înțelegeți? Înțelegeți? Înțelegeți? Înțelegeți?”

Acum, eu trebuie să continui cu lucrarea de evanghelizare. Trebuie să continui așa cum am fost însărcinat la început. Așadar, voi ați primit Cuvântul și știți ce să căutați și cum să stați. Eu trebuie să continui cu lucrarea de evanghelizare.

Prieteni, stați liniștiți și mergeți înainte pentru că ceasul când se va îmfăptui ceva se apropie repede. Înțelegeți?

Acum, s-ar putea să vedeți întâmplându-se câteva lucruri ciudate cu privire la mine. Nu este vorba de ceva păcătos, nu la aceasta mă refer. Dar va fi ceva ciudat față de tendința obișnuită, pentru că în etapa unde am ajuns acum în slujbă, mă voi retrage de aici, fiind atent la punctul acela și așteptând timpul să-l folosesc.”

Unde a ajuns el? La deschiderea celor șapte Peciți. Cum poți merge dincolo de deschiderea celor șapte Peciți? La ce punct era atent? La acea constrângere, la timpul când se va ridica acea constrângere.

„Și va fi folosit. Știm cu toții că pe cât este de sigur că Prima tragere a fost identificată, și Tragerea a doua a fost identificată. Aș vrea să gândiți duhovnicește, cei care sunteți duhovnicești. Așa cum spune Biblia: „Cel înțelept să înțeleagă”: Tragerea a treia a fost identificată în mod corespunzător. Înțelegeți? Noi știm unde este. Așadar, Tragerea a treia este aici.”

De ce? Pentru că vine Hristos.

„Este atât de sfântă încât nu trebuie să spun multe în legătură cu ea. Așa cum mi-a spus El la început: „Nu spune nimic despre aceasta!” Vă amintiți? A fost cu ani în urmă și vorbește de la sine. Eu am încercat să le explic pe celelalte două și am făcut o greșală mare. După părerea mea... Eu nu spun că Domnul mi-a spus aceasta, dar după părerea mea, aceasta este ceea ce va dezlănțui credința pentru răpire, pentru plecare.”

Ascultați ce spune mai departe:

„Eu trebuie să rămân în tăcere pentru încă puțin timp. Acum, țineți minte și voi, cei care ascultați această bandă: s-ar putea să vedeți chiar acum o schimbare în slujba mea, un regres; nu o ascensiune, ci un regres.”

La doi ani după ce a predicat această predică, fratele Branham a adormit și slujba lui s-a încheiat.

„Acum suntem chiar în epoca aceea, și lucrurile nu pot merge mai departe. Trebuie să așteptăm doar o clipă până când se va întâmpla aceasta chiar aici, ca să se încheie lucrurile și apoi va veni timpul.”

Despre ce vorbea fratele Branham? Despre constrângere. El se referea la momentul când acest mare Conciliu va începe să facă presiuni.

„Trebuie să așteptăm doar o clipă până când se va întâmpla aceasta chiar aici, ca să se încheie lucrurile și apoi va veni timpul. Dar este identificată în întregime.”

Cine va trăi manifestarea Tragerii a treia? Profetul a plecat. Noi am văzut-o temporar, dar o vom vedea în plinătatea puterii Sale. Unde?

În predica „Shalom” din ianuarie 1964, fratele Branham spune:

„Cu toții știm că aceea este identificarea. Noi știm ce este Tragerea a treia. Toți înțelegem aceasta. Voi aveți caseta. Înțelegeți?”

Vă rog să fiți atenți ce spune el:

„Eu cred că va rămâne inactivă sau adormită pentru puțin timp, până când va veni marele ceas al prigoanei. Atunci se va manifesta, va vorbi. Se va manifesta fără greșală, desăvârșit, ca cele cinci semne categorice.”

Când spune: „ca cele cinci semne”, fratele Branham se referă la aducerea la

existență a celor trei, respectiv cinci veverițe, la învierea peștișorului, oprirea furtunii, la mântuirea celor doi fii ai sorei Hattie și la vindecarea tumorii soției. Acestea sunt cele cinci dovezi categorice.

Vreau să citesc încă o dată citatul acesta din predica „Shalom”:

„Cu toții știm că aceea este identificarea. Noi știm ce este Tragerea a treia. Toți înțelegem aceasta. Voi aveți caseta. Înțelegeți? Eu cred că va rămâne inactivă sau adormită pentru puțin timp...”

De cât timp zace adormită?

„...va rămâne inactivă sau adormită... până când va veni marele ceas al prigoanei. Atunci se va manifesta, va vorbi.”

Auziți? Nu voi veți vorbi, ci ea va vorbi, iar dacă va vorbi ea, va avea nevoie de o gură. A cui gură va fi?

Eu spun: „O, Dumnezeule, îngăduie să fie gura mea!” Ajută-mă să trăiesc o viață atât de predată și de ascultătoare de acest Cuvânt, încât atunci când va veni vremea să vorbească Tragerea a treia, când va veni timpul ca Hristos să vorbească din nou, să poată folosi aceste buze. Amin.

Aceasta este maturitatea deplină a recoltei. La aceasta vine El, dar noi nu vom păși în față de capul nostru, nu vom spune gândurile noastre și nu vom inventa nimic, ci totul va fi real, original și inspirat de Cuvântul lui Dumnezeu. Este credința originală care ne-a fost descoperită la timpul potrivit, iar noi vom vorbi, vom merge mai departe, nu vom presupune, nu vom acționa pe baza gândurilor și presupunerilor noastre, ci prin cunoștința originală. Este ceva ce vom ști dincolo de orice umbră de îndoială, vom rosti și se va înfăptui întocmai. Noi vom ajunge la acel timp! Amin.

Câți din voi cred că acest timp este chiar la ușă? Noi putem vedea că totul se schimbă în națiune și în jurul lumii și, așa cum va veni o prigoană împotriva evreilor, aceeași prigoană va veni și împotriva Miresei, pentru că ceea ce se întâmplă natural, se întâmplă și duhovnicește. Mai mult, fratele Branham ne-a spus deja ce se va întâmpla; el ne-a spus că Tragerea a treia va zace pentru puțin timp „adormită”, așteptând să se ridice prigoana, iar atunci va vorbi.

De ce are nevoie El? De o Mireasă ajunsă la maturitate. Ce ne va aduce la

maturitate? Deschiderea deplină a întregului Cuvânt al lui Dumnezeu. Aceasta va aduce maturizarea recoltei.

Dar nu vom ajunge acolo jucându-ne, și nici petrecându-ne timpul în distracții și amuzament. Nu, nu! Noi vom ajunge la maturitatea deplină a recoltei când vom pune deoparte toate lucrurile care ne distrag de la Cuvânt și ne ocupă timpul. De aceea, este timpul să ne concentrăm pe ceea ce ne-a dat El. Și ce ne-a dat El? Domnul ne-a dat Lumina deplină a Cuvântului Său pentru a ne duce la maturitatea deplină a recoltei, și nu va funcționa nimic altceva.

Nu știu cum sunteți voi, dar eu sunt gata de plecare! O, sunt gata de plecare și strig: „Doamne, dacă ai nevoie de un vas, iată-mă! Dacă trebuie să-l cureți, fă aceasta. Dacă trebuie să-l treci prin foc, Te rog să-l treci. Dar folosește-mă, Doamne, ia-mă și fă ce vrei cu mine.”

Câți din voi îi spuneți aceasta, Domnului?

Este timpul ca ceea ce am văzut pentru puțin timp să vină la puterea deplină. Amin.

În încheiere aș vrea să citesc ceva foarte interesant. În Estera 9.24 este un Cuvânt care mi-a plăcut foarte mult:

„Căci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul tuturor iudeilor, făcuse planul să-i piardă și aruncase Pur, adică sorțul, ca să-i omoare și să-i nimicească.”

Nu este aceasta ceea ce a încercat să facă diavolul împotriva poporului lui Dumnezeu? El a încercat să-i nimicească. Însă versetul 25 începe cu „Dar...” Îmi place pentru că atunci când se vorbește despre distrugerea sau nimicirea poporului lui Dumnezeu, El este atât de bun încât pune în față un „dar”. Vedeți? Haman a încercat să-i omoare, „**dar**”. „Dar” ce? „**Dar** când Estera...” Numele „Estera” înseamnă „stea”. Mai înainte, Estera se numise „Hadasa” care înseamnă „muritoare”, dar numele ei a fost schimbat în „Stea”, adică „o Sămânță împărătească a lui Avraam”. Nu aceasta sunt stelele de pe cer? Această împărăteasă era o „Stea” care făcea parte din sămânța împărătească a lui Avraam.

„Dar Estera, venind înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să întoarcă asupra capului lui Haman planul cel rău pe care-l făcuse

împotriva iudeilor și să spânzure pe lemn pe el și pe fiii lui."

Haman a făcut un plan să vă distrugă viețile, să distrugă sămânța împărătească a lui Dumnezeu, să-i omoare, să-i alunge, să-i nimicească, dar totul s-a schimbat atunci când împărăteasa a venit în prezența împăratului. Amin.

Sunteți voi, Estera? Ați fost în prezența Împăratului? Este timpul ca totul să se schimbe. Ce va urma? Toate uneltirile vrăjmașului se vor întoarce împotriva capului lui. Fratele Branham a spus că toate acestea i se vor întâmpla diavolului. Prin sângele lui Isus Hristos, toate uneltirile rele ale vrăjmașului se vor întoarce la el; când treceți prin Sângele Său, tot ce a pus diavolul asupra voastră este îndepărtat pentru totdeauna, totul se întoarce la starea lor originală. Și care este forma lor originală? Au venit de la diavol și se întorc la el.

Așadar, el va fi distrus de propriile sale planuri și uneltiri. Când? Atunci când Estera va veni înaintea Împăratului. Amin.